

INFORMAȚII

A. Boița

Se știe din moși strămoși că numele satului Boița vine de la negoțul cu boi pe care îl făceau boiceni de prin sec. al XVII-lea, dar satul Boița e amintit în documente de prin sec. al XV-lea. O atestare documentară exactă nu poate fi precizată deoarece așa cum scria I. Albescu în « Monografia Comunei Boița » rădăcinile fiind foarte vechi se pierd în negura timpului. S-a dovedit existența satului în sec. al VI-lea, dar s-au găsit dovezi și mai departe în trecut chiar de pe timpul daco-romanilor.

Datorită așezării lui în fața celei mai umblate trecători naturale care asigura trecerea printre Munții Carpați, care lega Orientul Balcanic cu Europa Centrală și de Nord și faptul că de-a lungul istoriei a fost graniță între Țara Românească și Ardeal.

În anul 1852 tânărul împărat al Austro-Ungariei, Francisc Iosef, după revoluția de la 1848, vizitează Transilvania și trece prin Boița ca să se întâlnească în trecătoarea Turnu-Roșu la granița de la Râu Vadului cu domnul Țării Românești, Barbu Știrbei. În amintirea acestei vizite se construiește o frumoasă fântână (șipote) numită până azi "Fântâna împăratului".

La începutul postului Crăciunului preotul din sat adună la biserică elevii clasei a VIII-a pentru a-i selecta și a le distribui rolurile pe care urmează a le interpreta în această scenetă intitulată "Obiceiul Irozilor". Pe parcursul postului elevii se adună pentru repetiții la câte unul dintre ei, iar cu câteva zile înaintea Crăciunului are loc repetiția la biserică în prezența preotului. În ajunul Crăciunului se împart în două cete, fiecare ceată colindând o jumătate din sat. În ziua de Crăciun, după slujba de vecernie, elevii costumați în funcție de rolurile pe care le au, prezintă sceneta în fața sătenilor prezenți la slujbă, după care sătenii mai înstăriți îi invită să interpreteze această scenetă și la casele lor, lucru pentru care sunt recompensați.

B. Cârța

Cârța a fost cunoscută sub următoarele denumiri: Kerz, Candelis, Kyrch, Kerch.

Mănăstirea Cisterciană (acum Biserica Evanghelică a comunității săsești) a fost construită în jurul anului 1202 e.n, de către călugării cistercieni, veniți de la Citeaux (Franța). Stilul arhitectonic este gotic timpuriu. Este declarată monument UNESCO.

"Gaura Malului" este o grotă mică, săpată în stratul de gresie existent în solul de Peste Olt. O legendă orală spune că era folosită drept refugiu de către călugării Mănăstirii Cisterciene în timpul invaziilor tătarilor și turcilor pentru adăpostirea în siguranță a obiectelor de cult.

Din trei meandre (cotituri) ale Oltului s-au creat lacuri iar prin lacurile acumulare s-au inundat mari suprafețe cultivate altădată, transformându-se într-un ecosistem acvatic. Si-au găsit aici mediu de viață plante și animale specifice Deltei Dunării: stuf, nuferi albi, pescăruși, lebede, rațe sălbatice, barza neagră, scufundaci,

PROBA TEORETICA

cormorani. Narcisa sălbatică albă, numită de localnici coprină crește în mod natural în locul denumit “Guruieți”, la sud de DN1, spre Arpasu de Sus.

C. Cârțișoara

Localitatea Cartisoara este strabatuta de Râul Bâlea care isi are izvorul din Lacul Bâlea din Munții Făgărașului, aceasta aflanduse pe DN7C care leagă județul Sibiu de Județul Argeș.

Comuna Cârțișoara este împărțită în două părți, fiecare având propria biserică ortodoxă, constituindu-se astfel două parohii. Cele două părți se numesc Oprea și Streza, iar denumirile lor provin de la doi ciobani care s-au așezat cu oile pe locurile respective și au întemeiat așezările Oprea și Streza, după numele lor.

Localitatea Cârțișoara este locul de naștere al unui țăran pe nume Badea Cârțan, acesta fiind renumit pentru dragostea lui față de învățătură și față de cultura neamului care nu a pregetat să parcurgă pe jos drumul până la Viena. Se zice că ajungând la Roma lângă Columna lui Traian cineva s-ar fi exprimat vazându-l că “a coborât un dac de pe Columnă”. În comună este un muzeu care poartă numele acestui țăran.

D. Porumbacu

Numele satului provine de la porumbele-arbusti care cresc pe lângă râul ce străbate teritoriul satelor Porumbacu de Sus și Porumbacu de Jos.

Comuna Porumbacu este situată la 22 de km de Vârful Negoiul 2535m, al doilea ca mărime din Carpații Meridionali.

În versantul Nordic al masivului cristalin al Munților Făgăraș se află un important zăcămant de marmură cu caracteristici fizico-mecanice superioare ce permite prelucrarea în produse semifabricate de tip mozaic.

Berzele din Scorei în satul Scorei, la inițiativa prof. Gavril Popa, elevii școlii au amenajat suporturi speciale pe acoperișurile caselor pentru susținerea cuiburilor de berze, specie în curs de dispariție. În prezent numărul exemplarelor acestei specii este în creștere față de numărul exemplarelor din alte țări ale Europei.

Din Porumbacu de Jos pe un drum carosabil de 6 km se merge până la Porumbacu de Sus. De aici, poteca în serpentine urcă piciorul Puha (prin pădure) și trece peste valea Serbota. În apropierea traseului se află cea mai frumoasă cascădă din munții Făgăraș, **cascada Serbota 20m**. De la cascădă se urcă muntele Serbota (serpentine) până la hotelul montan Negoiul. Traseul porneste spre sud, trecând peste 9 podete, pe stâncile Serbotei (prin pădure), traversează valea Saratii. În continuare spre est, trecând pe la Piatra Pranzului și Acele Cleopatrei se ajunge la Săua Negoiul Mic (2300m), trecând pe versantul sudic al Munților Făgăraș. În continuare se urcă pe vârful Negoiul 2535m.

PROBA TEORETICA

E. Racovița

Denumirea localității Racovița provine de la cuvântul „racov” – râu cu raci. Prima atestare documentară a localității Racovița a avut loc în 22 mai 1443.

Portul popular racovicean este format la femei din ie, fustă, crătință, laibăr sau pieptar din piele, sort, brâu, iar la bărbați din cămașă, cioareci, șerpar, pieptar, pălărie sau căciulă.

De Sf. Sărbători de Crăciun în Racovița se mai pastrează obiceiuri tradiționale prin care băieții care au făcut armata se organizează în ceată și merg în ajunul Crăciunului și colină fetele iar cei care nu au făcut armata se organizează în boacă și merg în ajunul Crăciunului și colină fetele, după ce au colindat cei din ceată.

Comuna fiind la poalele Făgărașului aceasta este pazită de Vf. Suru fiind și cel mai apropiat varf din Făgăraș fata de comuna.

F. Turnu Roșu

Vechea denumire a comunei Turnu Roșu era Porcești. Biserica din Turnu Roșu a fost ctitorită de domnitorul muntean Matei Basarab, fiind singura ctitorie din Ardeal a acestuia.

Pe teritoriul comunei Turnu Roșu se afla rezervația de calcare eocene, păstrătoare ale urmelor unor viețuitoare ale Mării Eocene, demult dispărută.

Ocupația de bază a locuitorilor din Sebeșu de Jos era boștinăritul – prelucrarea rămășițelor de faguri din care s-a scos mierea și ceara.

Din obiceiurile specifice acestei comune se mai pastrează printre altele și “Hora de pe Rusca” care se desfășoară în fiecare an de Rusali.

F. Arpasu de sus

În zona montană al comunei Arpas de sus se afla o splendidă rezervatie naturală denumită « Rezervatia naturală Arpasel » în care viețuiesc ocrotite de lege capre negre și marmote. O altă rezervatie din zona este și zona numită “ Lacul Tatarilor” unde se găsește rezervatia naturală de turbarie

Localitatea Arpasu reprezintă un punct de plecare pentru două trasee montane și anume : spre cabana Podragu continuând în stanga spre lacul Podragel, Caldarea Arpasu Mare și Varful Albota spre cabana Balea, iar al doilea duce spre cel mai înalt varf din munții Făgărașului, vf. Moldoveanu

Unul din momentele importante ale istoriei României îl reprezintă Unirea de la 1918, după înfaptuirea unirii s-a constituit un “ Consiliul celor 12 ” care au condus țara până la recunoașterea deplină a unirii. Unul din cei 12 își are locul de bastină în Arpasul de Sus, acesta fiind Aurel Popa iar școala din Arpasul de Sus îi poartă numele.

Lângă această localitate se afla locul numit “ La cetățuie ” unde au fost descoperite rămășițele unui castru roman.

PROBA TEORETICA

G. Avrig

Personalitati importante ale Avrigului: Gheorghe Lazar, Vasile Stoica, Romulus Candea, Aurel Candea, Dumitru Mares, Ilie Spiridon, Maria Spiridon, Augustin Coman.

Localitati componente: Avrig si Marsacare se afla in stanga Oltului ; Bradu, Sacadate si Glamboaca se afla in dreapta Oltului

Obiective istorice si turistice din zona Avrig si Valea Avrigului sunt: Palatul Brukental; Biserica Ortodoxa; Muzeul Avrig; Biserica Evangelica; Valea Avrigului adaposteste o serie de pensiuni la care turistii se pot caza si pot admira frumusetea naturii.

In perimetru localitatii Avrig pe cresetele muntilor Fagaras si afla mai multe plante ocrotite de lege: bujorul de munte; florea de colt dar si animale precum Capra neagra; Cocosul de munte.

Piscurile cele mai importante din arealul Avrigului sunt: Scara; Suru; Budislovul; Garbova; Ciortea.